

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112232129
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1112232129.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Danou Káčerovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom ul. Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom ul. Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania sp. zn. 10C 181/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti navrhovateľa vedenej pod sp. zn. II. ÚS 458/2013 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania sp. zn. 10C 181/2012 do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C 6/2010 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom na začatie konania zo dňa 21.9.2012, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.9.2012 žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov s odôvodnením, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 102300206) navrhol písomným podaním, spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Exekúciu oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nezaplatením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 109400328 dlžníkom: S. Č., Q. XX.XX.XXXX (sp. zn. EX 856/2012). Súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom ustanovenej dobe podľa platného exekučného poriadku tak, že bol súd povinný o žiadosti súdneho exekútora, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Navrhovateľ hodnotil postup exekučného súdu ako nesprávny, v rozpore s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v tom čase platnom, pričom dospel k záveru, že v predmetnom prípade vec prejednávaná súdom nevykazovala prvky nadmernej právnej zaťaženia, nevyžadovala si takú spoluprácu s

účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Súd /podľa tvrdenia navrhovateľa v návrhu/ o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 25.6.2012, pričom konanie o udelenie poverenia začalo dňa 20.1.2012, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby - po uplynutí 157 dní. Navrhovateľ nesprávny úradný postup súdu charakterizoval nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, respektíve v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov. Vykonanie úradného postupu súdom, bez splnenia zákonných podmienok, bolo príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a vznikom nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Majetková škoda v sume 125,- € predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou navrhovateľa vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ v tomto období vynaložil finančné prostriedky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému v sume 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému navrhovateľ vynaložil sumu 40,- €, sumu 15,- € navrhovateľ vynaložil na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Navrhovateľ si uplatnil súčasne náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 289,51 €, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného č. I. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávnym úradným postupom súdu /podľa vyjadrenia navrhovateľa/ došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol v prípade skorého rozhodnutia exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by včas vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdom zamietnutá. Postup exekučného súdu podľa názoru navrhovateľa zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. K uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy navrhovateľ ďalej vo svojom návrhu uviedol, že ju vníma ako spravodlivú satisfakciu, pričom na podporu svojho návrhu o náhradu nemajetkovej ujmy poukázal na neexistenciu účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu - vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u navrhovateľa pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti (t.j. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, jej majiteľov), nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, jeho majiteľov a ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Tiež spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Do základného práva na súdnu ochranu patrí právo, aby sa vo veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, každý má právo, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy a k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma. Všeobecný súd, pri realizácii základného práva na súdnu ochranu, je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Na záver poukázal na ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. s tým, že písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak do podania žaloby pozitívnu reakciu zo strany odporcu neobdržal. Žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom v zmysle ust. § 152 ods. 2 (veta druhá) O.s.p. rozhodol o základe veci tak, že žalovaná Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOST, s.r.o., ul. Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I, pretože tento nerozhodol o žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 109400328 (dlžníkom - povinným) S. Č. (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo sp. zn. EX 856/2012) postupom, v ktorom by správne

interpretoval a aplikoval ust. 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučného poriadku), a rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 125 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 289,51 €.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomným podaním zo dňa 13.12.2013 /doručeným súdu dňa 16.12.2013/ a žiadal súd, aby návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že s poukazom na O.s.p. zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, vo veci nie sú splnené procesné podmienky konania, v návrhu nie je uvedená spisová značka súdneho konania, chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania a celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám (ÚS SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012). Odporca navrhol aplikáciu ust. § 43 ods. 1 O.s.p.. Z návrhu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, navrhovateľ namieta "nezákonné konanie" v podobe včasného nerozhodnutia o udelení poverenia pre ním zvoleného súdneho exekútora a nesprávny úradný postup súdu v podobe neodôvodnených prietahov v súdnom konaní. Čo sa týka prietahov v konaní, odporca vyslovil, že "žiadosť o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k odstráneniu tvrdených prietahov v súdnom konaní a k ich účinnému odstráneniu. Po vyžadanej súčinnosti v rámci prejednávania predbežného prerokovania zo strany odporcu, navrhovateľ neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, t.j., či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania (nález ÚS SR z 3.5.2011 č.k. III. ÚS 69/2011-25). Navrhovateľ ako sťažovateľ má konať v zmysle zásady "vigilantibus iura" (každý nech si stráži svoje právo). Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS SR. Odporcovi bola doručená žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak navrhovateľ bez vyčkania na výsledok prerokovania žiadosti doručil súdu už dňa 27.9.2012 návrh na náhradu škody, t.j. navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6- mesačnej lehoty, ale skôr (ust. § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov), pričom poškodený sa práva na náhradu škody spôsobilej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie predbežných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Odporca nepovažuje z uvedeného dôvodu podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody za predbežne prerokovaný. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov:

- nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup
- vznik škody
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou

K nesprávnemu úradnému postupu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo veľkým počtom nezákonných exekúcií a v zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Zo samej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. K novelizovanému § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku je v dôvodovej správe uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR a skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov" predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom od 1.1.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho

súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú majetkovú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré mali spočívať v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov v konaní. Odporca vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na tvrdenia navrhovateľa, že škoda ho zaťažila výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučnému súdu a rozhodnutím o nej súdom. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy navrhovateľ uviedol správu pohľadávky prostredníctvom výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje a poštovné. Odporca v súvislosti s uplatneným nárokom uviedol, že navrhovateľ nedefinoval v žalobnom návrhu, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa navrhovateľa skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Odporca uviedol, že na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku navrhovateľ doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň odporca zastával názor, že navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku navrhovateľa ako poškodeného, ani za ušlý zisk a teda nie je možné domáhať sa ich náhrady v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Odporca ďalej uviedol, že navrhovateľ ako spoločnosť poskytujúca úvery musí využívať informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel navrhovateľ využívať nielen počas domnelých prieťahov v súdnom konaní, ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekučných konaní, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebehli, respektíve prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov na správu informačného systému vznikala resp. vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy v súdnom konaní a jej uplatnenie považoval odporca za účelové. Odporca namietol taktiež uplatnenú škodu navrhovateľom v súvislosti s udržiavaním systému, ktorý musí podľa vyjadrenia odporcu navrhovateľ udržiavať nielen v súvislosti s exekučnými konaniami, ale predovšetkým v súvislosti s výkonom predmetu činnosti navrhovateľom.

Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy odporca uviedol, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba, pričom navrhovateľ poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a taktiež navrhovateľ nespresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa". Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb, a v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade navrhovateľa automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa, považuje odporca konanie navrhovateľa za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Odporca ďalej uviedol, že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. odporca považoval návrh navrhovateľa za právne neopodstatnený a žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Odporca si v súvislosti s vedením konania pre prípad úspechu v konaní náhradu trov voči navrhovateľovi neuplatnil. Navrhovateľ vo svojom návrhu zároveň vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Bratislava I a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázanie veci inému súdu.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2NcC 54/2012-30 zo dňa 18.10.2012 rozhodol, že zákonná sudkyňa vo veci nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Odvolací súd zároveň nevyhovel návrhu navrhovateľa na prikázanie veci, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10C 181/2012, inému súdu.

Voči predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu navrhovateľ podal dovolanie, ktoré bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky /uznesením sp. zn. 1 Cdo 384/2013 zo dňa 27.3.2014/ odmietnuté.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, a to oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3Er 343/2012, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise. Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný, v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p., pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh.

Súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 14.1.2015, na ktorý sa navrhovateľ nedostavil, žiadal, aby súd pojednávanie odročil a konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti navrhovateľa vedenej pod sp. zn. II. ÚS 458/2013, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Navrhovateľ opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu odôvodnil tým, že v zmysle ústavnej sťažnosti, ústavný súd zruší rozhodnutie krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci a vec bude pridelená na konanie nestrannému sudcovi. Navrhovateľ súčasne požiadal súd o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C 6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní. Súd pojednávanie odročil na termín 24.6.2015 a opäť navrhovateľ konajúcemu súdu doručil vyššie citované návrhy na prerušenie konania. Súd pojednávanie odročil na termín 18.1.2016, na ktorý boli účastníci konania riadne a včas predvolaní. Navrhovateľ, ako aj právny zástupca navrhovateľa mali predvolanie na termín pojednávania, spolu s poučením súdu, doručené obidvaja dňom 5.1.2016. Svoju neprítomnosť v zmysle ustanovenia §119 ods.2,3 O.s.p neospravedlnili, súd vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti s poukazom na ustanovenia § 110 ods.2 O.s.p..

Súd písomným dopytom na Ústavný súd Slovenskej republiky zistil, v zmysle odpovede Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.1.2015, že sťažnosť navrhovateľa na predbežnom prerokovaní senátu ústavného súdu bola odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Podľa ust. § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Podľa ust. § 119 ods. 4 O.s.p. súd nezistil, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Súd za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 101 ods. 2 O.s.p. môže uskutočniť pojednávanie a na tomto aj rozhodnúť vec bez prítomnosti účastníka, resp. jeho zástupcu, ktorý bol riadne predvolaný a nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Dôležitý dôvod môže byť vyvodzovaný len zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna (svojou povahou znemožňujúca každému účastníkovi občianskeho súdneho konania za rovnakých okolností účasť na súdnom pojednávaní), súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca účastníkovi prijať opatrenie prekonávajúce príčinu neúčasti na pojednávaní) a náhla (vzhľadom na časové súvislosti nedovoľujúca účastníkovi uskutočniť kroky vedúce k jeho účasti na pojednávaní). Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), posudzuje súd podľa okolností toho - ktorého prípadu. V predmetnej veci navrhovateľ so žiadosťou o zrušenie skorších termínov pojednávania zaslal súdu len rovnopis ústavnej sťažnosti týkajúcu sa uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2NcC 54/2012-30 a uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, ktorým tento súd prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach položených v konaní vedenom Okresným súdom Prešov, vo veci sp. zn. 7C 6/2010.

Podľa ust. § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa ust. § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým

podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Podľa ust. § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa ust. § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Predmetné podania právneho zástupcu navrhovateľa neboli ku dňu rozhodnutia súdu doplnené originálom. Z obsahu podaní, tak ako súd uviedol vyššie vyplýva, že právny zástupca navrhovateľa predniesol písomný návrh na prerušenie konania

a/ na čas do skončenia konania pred ÚS SR o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednáváním vecí (ust. § 109 O.s.p.) a

b/ súčasne návrh na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika - MS SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C 6/2010.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č.k. II. ÚS 458/2013 sťažnosť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie. S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Čo sa týka druhého dôvodu návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach (zodpovedanie prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov sp. zn. 7C 6/2010) súd má za to, že tieto nemajú zásadný význam pre rozhodnutie v predmetnom konaní. S poukazom na citované ustanovenie § 109 O.s.p. súd predmetné návrhy navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, nakoľko je preukázané, že neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní a ani súd nedal v tomto konaní na takéto konanie podnet.

S poukazom na citované ustanovenie súd vo veci konal v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, vec prejednal a prihliadol na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy (a to najmä spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Er 343/2012).

Navrhovateľ označil v návrhu na začatie konania len, že vec sa týka exekučnej veci s označením čísla konania exekútora EX 856/2012, vo veci povinného: S. Č., Q. D. XX.XX.XXXX, bez bližšej špecifikácie súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I v návrhu . V návrhu na začatie konania teda nie je :

- uvedená spisová značka súdneho konania ,
- chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a
- dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody,
- pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania.

Lustráciou podľa osoby povinnej: S. Č., Q. D. XX.XX.XXXX, súd vyhľadal súdny spis viažúci sa na túto osobu povinného sp. zn. 3Er/343/2012 (iný súdny spis sa nepodarilo súdu vyhľadať), pričom z obsahu vyhľadaného súdneho spisu zistil :

V právnej veci oprávneného : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému: S. Č., Q. D. XX.XX.XXXX, bol súdu dňa 1.3.2012 doručený návrh súdneho exekútora H. H. X. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 (navrhovateľa v prejednávanej veci) voči povinnému S. Č., Q. D. XX.XX.XXXX, pre vymoženie istiny vo výške 917,01 € s príslušenstvom. Súd uznesením č.k. 3Er 354/2012-14 zo dňa 14.5.2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoE/24/2012-26 zo dňa 3.10.2012 zrušené. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 3Er 343/2012-29 zo dňa 15.1.2013 konanie v časti o vymoženie dojednaného zmenkového úroku vo výške 222,09 € zastavil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2013. Súd dňa 17.1.2013 vydal písomné poverenie číslo 5101*071387, ktorým poveril navrhovateľom zvoleného exekútora na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - navrhovateľa proti povinnej S. Č., Q. D. XX.XX.XXXX. Z pripojeného spisu mal súd preukázané, že súdom poverený exekútor súdu dňa 4.7.2013 vrátil poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 17.1.2013 číslo 5101*071387, nakoľko exekučné konanie EX 856/12 sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie.

Predmetom konania je nárok navrhovateľa na náhradu majetkovej škody v sume 125,-€ a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 289,51 €.

Podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zák. č. 460/1992 Z.z, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR zák. č. 460/1992 Z.z., kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR zák. č. 460/1992 Z.z., každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR zák. č. 460/1992 Z.z., podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa ust. § 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 36 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa ust. § 39 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul). Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyznačuje na notárskej zápisnici (§ 41 ods. 2).

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu doručenia žiadosti o udelenia poverenia súdu, t.j. od 1.6.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 4,5 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z., každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá majetková škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I vo vyššie uvedenom exekučnom konaní. Nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava I mal podľa navrhovateľa spočívať v tom, že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.6.2012, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo podľa navrhovateľa po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 157 dní. Odporca sa bránil v konaní tvrdením, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Ďalej odporca poukazoval na to, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní.

V rámci vykonania dokazovania - oboznámením sa s obsahom pripojeného exekučného spisu bol súdom zistený skutkový stav, ktorý sa nezhodoval s tvrdeniami navrhovateľa uvádzanými v návrhu. Súd lustráciu povinnej osoby zistil, že Okresný súd Bratislava I pod sp. zn. 3Er 343/2012 viedol exekučné konanie vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o. proti povinnému: S. Č., Q. D. XX.XX.XXXX v exekučnej veci označenej súdnym exekútorom pod č.k. EX 856/12, ktoré ako jediné označenie čísla konania uviedol navrhovateľ v návrhu na začatie konania. Tak ako súd uviedol v odôvodnení rozsudku, z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 3Er 343/2012 zistil, že súdny exekútor súdu dňa 1.3.2012 doručil žiadosť o udelenie poverenia (nie dňa 20.1.2012, tak ako to uviedol navrhovateľ v návrhu). Súd uznesením č.k. 3Er 343/2012-14 zo dňa 14.5.2012 /nie uznesením zo dňa 25.6.2012, tak ako to opäť nesprávne uviedol navrhovateľ v návrhu/ žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 18CoE/24/2012-26 zo dňa 3.10.2012 zrušené. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 3Er 343/2012-29 zo dňa 15.1.2013 konanie v časti o vymoženie dojednaného zmenkového úroku vo výške 222,09 € zastavil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2013. Súd dňa 17.1.2013 vydal písomné poverenie číslo 5101*071387, ktorým poveril navrhovateľom zvoleného exekútora na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - navrhovateľa proti povinnej S. Č., Q. D. XX.XX.XXXX. Z pripojeného spisu mal súd preukázané, že súdom poverený exekútor súdu dňa 4.7.2013 vrátil poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 17.1.2013 číslo 5101*071387, nakoľko exekučné konanie EX 856/12 sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie.

Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody požiadal navrhovateľ odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnenej v prejednávanej veci. Odporca na uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neodpovedal dôvodiac, že navrhovateľ neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. V čase rozhodovania súdu tak uplynula šesťmesačná lehota odo dňa prijatia žiadosti, preto žalobu nemohol súd považovať za predčasnú.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov zavádza zodpovednosť za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci a súd v danom prípade skúmal, či sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu za vznik navrhovateľom označenej majetkovej škody a či navrhovateľovi vznikol nárok na priznanie nemajetkovej ujmy, pretože štát zodpovedá iba za podmienok stanovených týmto zákonom. Ide o objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ale je založená za súčasného splnenia podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie či nesprávny úradný postup, 2. vznik škody či nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia či nesprávnym úradným postupom a vznikom škody či nemajetkovej ujmy. Verejnou mocou sa rozumie moc, ktorá rozhoduje autoritatívne o právach a povinnostiach subjektov či už priamo alebo sprostredkované. Nakoľko navrhovateľ nepredložil listinné dôkazy (t.j. neuniesol dôkazné bremeno), súd nemohol vychádzať ani z výsledkov vybavenia súdom predpokladanej sťažnosti navrhovateľa na prieťahy v predmetnom exekučnom konaní, ani zo žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, ani z iného z právoplatného rozhodnutia vydaného či už v disciplinárnom konaní, alebo z rozhodnutia, ktorým by bolo rozhodnuté, že by bolo v danom prípade porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej

moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci orgánu verejnej moci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania považoval súd nárok navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 3Er 343/2012 za neopodstatnený. Dňa 1.3.2012 bola Okresnému súdu Bratislava I doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie navrhovateľom zvoleným súdnym exekútorom a nie dňa 20.1.2012, ktorý dátum navrhovateľ uviedol v žalobnom návrhu. Súd uznesením č. k. 3Er 343/2012-14 zo dňa 14.5.2012 /nie uznesením zo dňa 25.6.2012, tak ako to opäť nesprávne uviedol navrhovateľ v návrhu/ žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoE/24/2012-26 zo dňa 3.10.2012 zrušené. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 3Er 343/2012-29 zo dňa 15.1.2013 konanie v časti o vymoženie dojednaného zmenkového úroku vo výške 222,09 € zastavil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2013. Súd dňa 17.1.2013 vydal písomné poverenie číslo 5101*071387, ktorým poveril navrhovateľom zvoleného exekútora na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - navrhovateľa proti povinnej S. Č.P., Q. D. XX.XX.XXXX. Z pripojeného spisu mal súd preukázané, že súdom poverený exekútor súdu dňa 4.7.2013 vrátil poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 17.1.2013 číslo 5101*071387, nakoľko exekučné konanie EX 856/12 sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie.

Ohľadne prípadného prietahu v exekučnom konaní sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, nebola podaná sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania. Exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne resp. čiastočne zamietne, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená pätnásťdňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (resp. čiastočnom zamietnutí) zákonná lehota neexistuje, a teda nemožno konštatovať, že v prejednávanej veci nebola nedodržaná lehota na vydanie rozhodnutia, keďže zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnej veci v danej lehote vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nepresadzoval zákonnými možnosťami, nijako sa skoršieho rozhodnutia nedomáhal (vychádzajúc z obsahu exekučného spisu). Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda. Rovnako nepreukázal, že doba od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jej zamietnutí, viedla k strate jeho legitímnych očakávaní, že nastane zákonom predpokladaný stav, a že by vzniklo riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keďže v mnohých iných exekučných veciach navrhovateľa ako oprávneného bola spochybnená právomoc rozhodcovského súdu, resp. materiálna vykonateľnosť rozhodcovského

rozsudku. Nepochybne o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté. Možno konštatovať, že sa súd nedopustil nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k uvedeným konštatovaniam je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci a tento nebol v konaní preukázaný. Navrhovateľ v konaní taktiež nepreukázal vznik škody vo výške v návrhu špecifikovanej. Teda nenastal skutkový stav tvrdý navrhovateľom v návrhu, že výlučne v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 3Er 343/2012 mu vznikla škoda. Navrhovateľ teda v konaní nemohol ani preukázať príčinnú súvislosť medzi nepravým úradným postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 3Er 343/2012 a vznikom škody, keďže neboli tieto dva atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci preukázané. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa považoval za neopodstatnený.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľ napriek márnemu poučení podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdých skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Podľa názoru súdu sa navrhovateľovi nepodarilo vôbec preukázať, že by mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Bratislava I v exekučnej veci vznikla akákoľvek škoda, či ujma. Navrhovateľ svoje tvrdenia o vzniku majetkovej škody v žalobe všeobecne popísané nijako nezdokladoval a určenie výšky majetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku. V časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci by stačilo iba prípadné konštatovanie porušenia práva a nie sú dané dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch s prihliadnutím na dôvody uvedené vyššie. Samotnú situáciu vyvolal sám navrhovateľ tým, že uprednostnil rozhodcovský súd (súkromnoprávny orgán) pred všeobecným súdom, ktorý by nepochybne pri rozhodovaní vychádzal zo zákona o spotrebiteľských úveroch, zákonoch na ochranu spotrebiteľa a súdnej praxe. Nepochybne navrhovateľovi musela byť všeobecne známa vzhľadom na predmet jeho podnikania (poskytovanie úverov z vlastných zdrojov), a to ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie rozhodovacia prax všeobecných súdov v danej problematike rozhodcovských rozsudkov.

Všetky vyššie konštatované skutočnosti, a to nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, reálne nepreukázanie vzniku škody, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ako aj nepreukázanie nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa v súvislosti s vedením konania Okresným súdom Bratislava I vo veci 3Er 343/2012 boli dôvodom na zamietnutie uplatneného nároku pre jeho nedôvodnosť.

Súd o náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením, §142 ods.1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní, avšak úspešný odporca si v konaní náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal neuplatnil, nakoľko mu trovy konania v súvislosti s prejednávanou vecou nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods.1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz

neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods.2 O.s.p./